

Câu Xin

Quỳnh Anh

Cho tôi quên được tình này
Để thời ray rít đêm ngày lo âu
Từ nay thôi viết thơ sầu
Cũng thôi góp nhặt những câu bẽ bàng

Bao la liền rộng mệnh mang
Thì xin trôi hết lỡ làng ngày xanh
Trăm năm ước cũ chẳng thành
Đành thôi dệt mộng mong manh tương phùng

Bến Đợi

Quỳnh Anh

Thuyền em vẫn đợi bên sông
Đêm đêm nghe tiếng gió đong thò dài
Tiếc thương tình nhạt nghĩa phai
Đã tan như giọt sương mai hững hờ

Thuyền em vẫn bên sông chờ
Mong ngày trở lại bến bờ mộng mơ
Khói sương sông nước mịt mờ
Thuyền em vẫn mãi ngân nga cảm sào.

Bóng Trăng Tà

Quỳnh Anh

Trăng tà bóng cũ ngân nga
Tình trần bụi hồng bên bờ đau thương
Ước mơ giấc mộng linh thiêng
Âm vang lớp sóng trùng dương rạt rào

Nghe như tiếng hát năm nào
Vườn xưa bướm lượn lao xao bồi hồi
Hương ngâu đã thoảng qua rồi
Tình ra thì cũng đành thôi ngậm ngùi.

Vườn Xưa Hoa Mộng

Quỳnh Anh

Chồi non lộc nỡ đang vươn
Tiếng bình hoa nở sắc hương muôn màu
Rồi từ tan giấc mộng đầu
Hoa tươi bỗng hóa héo sầu ừ ừ

Hương xưa ừ ừ ừ ừ
Thôi đành đã giấc mộng về vườn xưa
Đường dài heo hút gió mưa
Bình minh tiếp nối sầu đưa theo chiều

Hoàng hôn chiếc bóng tăm chiều
Nhớ phương trời cũ cánh diều liêng lơ
Giữa riêng một mái tình hò
Bóng hình năm cũ dấu mờ chừa phai.